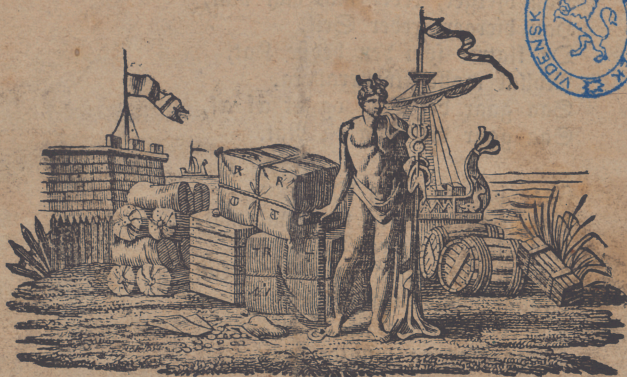

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

To smukke Sømands- viser.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

Sømands-Liv.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

Matrosens glade Liv,
Matrosens glade mak mak mak,
Matrosens glade Liv
Mod Intet vil han bytte bort,
Mollak, mollak, trallerallera.
Mod Guld og Verdens æl æl æl,
Mod Guld og Verdens Tant.

En Knude paa sin Skraa,
En Knude paa sin mak mak mak,
En Knude paa sin Skraa,
Den stopper han i Munden ind,
Mollak, mollak, trallerallera.
Da styrker sig hans æl æl æl,
Da styrker sig hans Sind.

Han kjæk staar ved sit Ror,
Han kjæk staar ved sit mak mak mak,
Han kjæk staar ved sit Ror,
Dg taarner Stormen Bølgen op,

V box 23:687

10 200 90 80 70 60 50 40 30 20 10

Mollak mollak trallerallera,
Da gaar tilveirs hans æf æf æf,
Da gaar tilveirs hans Krop.

Han bjerger, reber Seil,
Han bjerger, reber mak mak mak,
Han bjerger, reber Seil,
Dg klatter som den bedste Rat,
Mollak mollak trallerallera.
Saa gaar det Dag og æf æf æf,
Saa gaar det Dag og Rat.

Faar han en extra Dram,
Faar han en extra mak mak mak,
Faar han en extra Dram,
Da er hans Elid og Moie glemt,
Mollak mollak trallerallera,
Da er Matrosen æf æf æf,
Strax glad og munter stemt.

Han slaar for Drot og Land,
Han slaar for Drot og mak mak mak,
Han slaar for Drot og Land,
Vil Fjenden prøve gamle Nor,
Mollak mollak trallerallera,
Han først maa prøve æf æf æf,
Den norske Søguts Skrog.

Men kommer han i Land,
Men kommer han i mak mak mak,
Men kommer han i Land,
Gaar ind han i en Dandsébød,
Mollak mollak trallerallera.
Der rører han sin æf æf æf,
Der rører han sin Fod.

Herr Bært: en Bolle Punsch!
Herr Bært: en Bolle mak mak mak:
Herr Bært: en Bolle Punsch!
Kom tykke Grethe sæt dig ned,
Mollak mollak trallerallera,
Dg gjør din gamle æf æf æf,
Din gamle Ven Bæst!

Londonsfareren „Hebe“

Op Gutter! synger alle Mand,
Singsallioh!
For Hebe ffen, den Kistevand,
Singsallioh!
Hurra! Hurra! for Singsallioh!

Vi trygge er i hendes Favn,
Men hun bær' og Gudinde-Navn.

Hun rige Gaver tryller frem,
Vi faar jo ogsaa godt af dem.

For hende skylmer stolt vor Barm,
Hos hende sin's ei Svig og Harm.

Hun færdebes paa alle Hav',
Nu kom hun nylig fra Baglav'.

For tidt hun pver Linien far,
Men fjed deraf hun bleven var.

Captainen heldig var da han
Fik Hebe hjem til Norges Land.

Han hende gav vor Tricolor,
Hvorunder Frihed, Lykke boer.

Nu kjæk hun danser paa Nordfjø,
Den frihedsfærmende Ungmo.

Paa Bølgen let hun farer hen;
Du skalde bare see, min Ven!

Dg naar det luster rigtig op,
Da bærer hun saa hvid en Top.

Hun hæver høit sit stolte Bryst,
Med Stormen vover hun en Dyst.

I Hviin og Suus det gaer afsted,
Ret mange gjør ei Folge med.

Nordssø'n klaret har i Fart,
Mollat London bringer hun os snart.
Da gaa' lysner det ved Havets Rand :
Da Hurra! det er jo England.

I Land vi gaae en vakker Kvel,
John Bull han har saa god en
Naar baade hun og vi har nok,
Vi heise Bramseil — op med Fok!

Ja, Hebe er en Terne rap,
Med Binden flyver hun omkap.

Alt Lindesnæs vi foer forbi :
Med Hurra hilse Norge vi.

Gid Hebe altid naae sin Havn,
Dg være vor Captain til Gavn.

Et Hurra da for begge to!
Singsallioh!

De begge har fortjent det jo,
Singsallioh!

Hurra! Hurra! for Singsallioh :

Verdens Løb,

Her er Verdens Løb,
Redeligheden er reist ud af Verden
Dg Oprigtigheden er gaaen hen at sove ;
Fromheden har forstultet sig
Dg Retfærdigheden kan ikke finde Veien,
Hjælperen er ikke hjemme.
Kjærligheden ligger syg ;
Godhjertigheden sidder i Arrest
Dg Troen er temmelig svag,
Dyden maa gaa om at tigge
Dg Sandheden er alt længe begravet,
Krediten er bleven gal,
Dg Samvittigheden hænger paa Bæggen.
Saalmodighed overvinder alle Ting.

Tilfjeds hos G. B. Strøm.

[Kra] ma